

Bilarna blev kvar

Bilkyrkogården i Kyrkö Mosse

Det finns en bilkyrkogård på Kyrkö Mosse utanför Ryd i södra Småland. Han som startade allt hette Åke Danielsson, också känd som "Åke på myren". I början ägnade sig Åke åt torvbrytning men på 1940-talet startade han även denna bilskrot som sidosyssla. Han köpte skrotbilar och tog vara på de delar som gick att sälja. Verksamheten pågick ända fram till 1974 då han slutade köpa bilar och endast sålde reservdelar, innan den slutligen lades ned på 1980-talet. När Åke lämnade mossen 1991, blev bilarna kvar.

Åke var noga med att tömma bilarna på olja samt ta tillvara batterierna så att inget giftigt rann ut i naturen. Han var dock inte lika noggrann med papper och dokument. Han köpte nämligen marken vid Kyrkö Mosse på 1940-talet men glömde att bokföra det i ordentligt. Han står därför inte som den rättmätige ägaren av marken i de officiella registren. Åke dog år 2000, 86 år gammal.

© Torbjörn Gustafsson, 2020
Utgiven av TBGFoto

Idag finns här ca. 150 övergivna, sönderrostade och mossbeklädda bilar som håller på och blir övertagna av naturen. Vissa av bilarna är tillverkade redan på 1930-talet men de flesta är från 1950 och 60-talet när Sverige fortfarande var ett land med vänstertrafik. Bilarna ger också en inblick i vilka bilar som rullade på våra vägar på den tiden. Det flesta rätt enkla och billiga eftersom många inte hade råd med något annat.

Bilvraken bryts nu långsamt ner och flera av dem har börjat sjunka ner i mossen. Att besöka Kyrkö mosse är minst sagt en intressant upplevelse och förutom bilarna kan man även se det hus som Åke bodde i när skroten var aktiv. Vad som kommer att hända med bilarna när det 49-åriga bygglovet går ut är inte bestämt utan återstår att se.

En Opel Olympia från 1955 är en av de bilar som sakta rostar sönder på myren. Till och med ratten i backelit vittrar sönder.

Man kan också tydligt se att många delar av inredningen var i metall förr i tiden och inte av plast som idag

Många av bilarna är svåra att identifiera på grund av att de är så sönderrostade samt saknar många detaljer. Den här bilen ser ut att vara en Ford Ranger tillverkad i Amerika på mitten av 1960-talet.

Volvo finns naturligtvis också representerad på bilkyrkogården, här i form av en PV 444 med en fin antenninstallation.

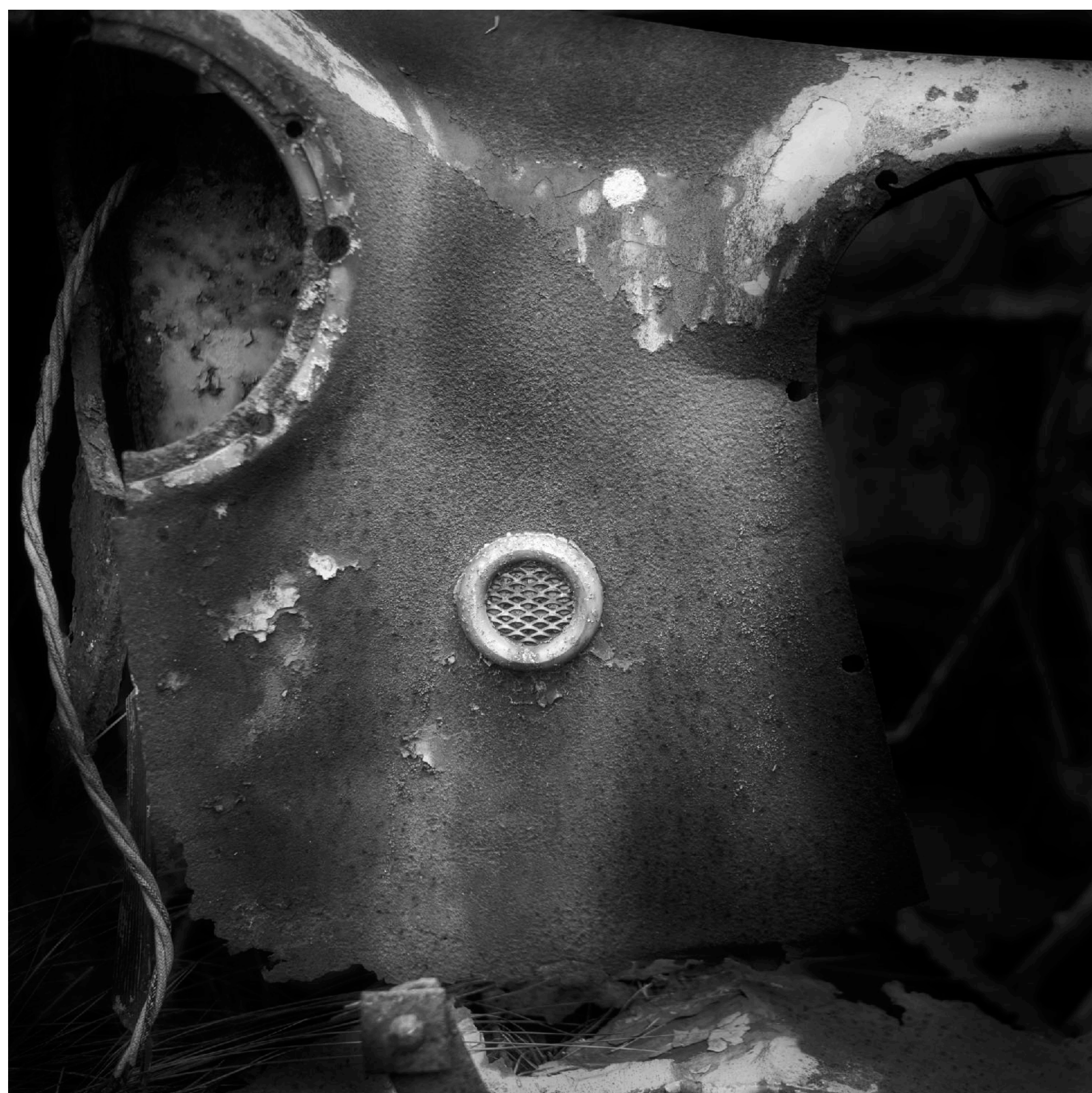

Några Volvo Amazon finns också bland de totalt ca. 150 bilar som står här idag.

De flesta bilar är små enkla och billiga. Här en Austin A40 Somerset som tillverkades mellan åren 1952 och 1954.

Den lite mindre Austin A30 var också populär i Sverige på grund av sitt låga pris. Den lilla runda bilen kallades också i folkmun för köttbullen.

Standard Eight var en annan populär småbil i Sverige på 1950-talet.

SAAB sålde också bra på 1950 och 1960-talet. Här en motorhuv till en SAAB 93 och till höger baksätet till en SAAB 96.

En Volvo B616 från 1953 med en kaross från Kjellbergs Karosseri. Bussen skrotades när högertrafiken infördes eftersom det helt enkelt inte var lönsamt att konvertera ett så gammalt fordon.

Billkyrkogården i Kyrkö Mosse verkar fortfarande fungera som reservdelslager. Bara för några år sedan var det någon som tog med sig hållarna till strålkastarna. Förhoppningsvis till en annan buss som renoveras för att leva vidare ännu en tid.

Amerikanska bilar var inte så vanliga i Sverige efter kriget på grund av det höga priset. Här är dock en Ford från tidigt 1950-tal.

Bakhängda dörrar var heller inte ovanligt på 1950-talet, en lösning som ofta kallades för kidnappardörrar.

Ford Taunus som den såg ut mellan 1960 och 1964.

Opel Kapitän fanns det en hel del av i Sverige men inte i kombiutförande. Den här är utrustad som likbil.

Bilvraken bryts långsamt ner och flera av dem har börjat sjunka ner i mossen . Så det gäller att besöka Kyrkö mosse innan allt är borta. Ingen vet heller vad som händer när det 49-åriga bygglovet går ut.

Bilarna blev kvar

Det finns en bilkyrkogård på Kyrkö Mosse utanför Ryd i södra Småland. Han som startade allt hette Åke Danielsson, också känd som "Åke på myren". I början ägnade sig Åke åt torvbrytning men på 1940-talet startade han även denna bilskrot som sidosyssla. Han köpte skrotbilar och tog vara på de delar som gick att sälja. Verksamheten pågick ända fram till 1974 då han slutade köpa bilar och endast sålde reservdelar, innan den slutligen lades ned på 1980-talet. När Åke 1991 lämnade mossen, blev bilarna kvar.